

En syv ti årige betragtninger.

5.

Den store by er som en brusende elv
der styrer dine skridt, og ikke du selv
du er som et fnug i dens menneskemylder,
og drives med strømmen, så lidt du fylder
- kun som forbruger du er accepteret,
thi du er uden for tiden - du er pensioneret.

Ingen regner mere med dine ressourcer
dine aktier står lavt i dagens kurser.
Måske du havde ventet lidt bedre kår
nu må du glædes ved hvad en bydreng får
om han med et par ugeløn skulle klare en måned,
da tror jeg præcis at fyren dåned.

At spare til alderdommen var før god latin
nu er du med dine småører bare til grin
du sled ti tolv timer og mere pr. døgn
hvad enten det så var helg eller søgn
du vidste, at nogle havde fritid og ferie,
men der blev sagt, de var gjort af en anden bakterie.

Vi glemte at tilgodese vor ungdoms tarv,
hvad er det for en fremtid, de får i arv.
Vel har de chancer vi aldrig har haft,
men hvortil skal de bruge mod og kraft
når det fag de øver og finder umagen værdig
er maskinernes job lang før de er færdig.

Er vi så en generation af tosser og tåber
der nu på gravens rand står og gaber og måber ?
- Bedrøvet jeg erkender mit livs forlis
snart er det slut, og hvor er det paradis
vi troede lå der forude og vinked'
mens blinde og døve vi om guldkalven hinked.

K.E.Thomsen.